

Fra: post@montessori.vf.no
Sendt: 29. juni 2010 09:47
Til: Postmottak KD
Kopi: rektor; sekretær
Emne: ang høring om ny bhg-finansiering
Vedlegg: høringssvar del 1-jareteigen.doc; høringssvar del 2
jareteigen.doc

Her er innspill fra Jareteigen Montessori Barnehage, drevet av foreldre i
en privat stiftelse som ønsker
gode og sikre rammebetingelser i framtiden med den nye lovgivningen.

Med vennlig hilsen
Torunn O Olsen
administrativ rådgiver ved
Jareteigen Montessori Bhg

Ny forskrift om likeverdig behandling av barnehager ved tildeling av offentlige tilskudd

Regjeringens forslag er en trussel mot hele opptrappingen mot 100 prosent reell likebehandling, som Stortinget vedtok i juni 2009. Fire elementer i forslaget til forskrift er særlig problematisk for private barnehager.

- «*Kommunale barnehager med særskilt høye kostnader til ordinær drift kan holdes utenfor tilskuddsgrunnlaget.*» (§ 2d)

Slike unntaksbestemmelser bidrar ikke til effektiv penge- og ressursbruk og bør i størst mulig grad unngås. JARETEIGENs holdning er at dersom barnehager skal kunne holdes utenfor, må dette gjelde for både private og kommunale barnehager. Dog ikke uten klare presiseringer og kriterier med hensyn til hva som skal anses å være «særskilt høye kostnader», slik at bestemmelsen bidrar til å styrke likebehandling i samsvar med intensjonen. Skjønsmessige vurderinger gjort av 430 kommuner kan gi 430 ulike vurderinger hvilket neppe er Regjeringens intensjoner.

- «*Satsene (tilskudd til kapital) skal fastsettes i tilknytning til kommunens årsbudsjett ut fra gjennomsnittlige kapitalkostnader i tilsvarende kommunale barnehager*» (§ 6)

Forslaget fremstår som så problematisk at JARETEIGEN ikke kan akseptere det slik det ligger i dag. Bruk av gjennomsnittlige kapitalkostnader vil i særlig grad ramme de mange private barnehagene som er etablert i løpet av de siste fem årene; barnehager som har hjulpet regjeringen med siste etappe av utbyggingen. Mange av disse vil trolig få store økonomiske utfordringer, i alle fall i en overgangsperiode, når kapitaltilskudd beregnes ut fra et gjennomsnitt.

- «*Kommuner der regnskapene over en treårsperiode viser at kostnadene til ordinær drift i de kommunale barnehagene er vesentlig større enn bevilgningene i årsbudsjettene, må øke tilskuddsgrunnlaget til de ikke-kommunale barnehagene tilsvarende.*» (§ 9)

Forslaget fremstår som så problematisk at JARETEIGEN ikke kan akseptere det slik det ligger i dag. Det kan ikke være slik at kommuner som velger budsjettoverskridelser skal, over år, tjene på det. Det er i alle tilfeller urimelig at dette skal gå ut over barn, ansatte og foreldre i private barnehager. Likebehandlingen må derfor gjelde innenfor det enkelte budsjett-/regnskapsår. Det må derfor på plass en sikringsbestemmelse som tvinger kommunene til å etterberegne likebehandlingen *hvert år* når endelig regnskap legges frem. 3 år er lang tid med en evt skjevdeling.

- «*Barnehageeier som i løpet av året mottar høyere tilskudd enn den har krav på, må enten tilbakebetale et tilsvarende beløp eller få trukket fra beløpet ved senere eller neste års utbetaling av tilskudd.*» (§ 11)

Dersom barnehageeier mottar høyere tilskudd enn den har krav på fordi barnehagen selv har gitt feil opplysninger, er denne reguleringen uproblematisk. Hvis dette også gjelder tilbakebetaling i tilfeller der en kommune har begått feil, gir bestemmelsen klart dårligere vern enn det forvaltningslovens bestemmelser gjør i dag. JARETEIGEN legger til grunn at kommunene har tilstrekkelig kompetanse til å håndtere det finansieringsansvaret de nå får, og at det ikke trengs spesialregler for å beskytte kommunene mot egne feil. Etter JARETEIGENs syn bør det ikke være behov for presiseringer utover de som ligger i forvaltningsloven.

Ny § 14a i barnehageloven om krav til bruk av offentlige tilskudd og foreldrebetaling, samt ny forskrift om bruk av offentlige tilskudd og foreldrebetaling

JARETEIGEN mener det er rimelig med en form for regulering av utbytte i en sektor med høy andel offentlig finansiering. Det offentliges subsidiering av barnehageplasser faller imidlertid inn under regelverket for statsstøtte, regulert gjennom EU-lovgivningen. Den som yter statsstøtte plikter å påse at eventuell overkompensasjon tilbakebetales, slik det er krav om i dag.

JARETEIGEN mener regelverket som regjeringen nå foreslår er vesentlig strengere enn statsstøtteregelverket i EU-lovgivningen. Den strenge reguleringen kan gjøre det uinteressant å investere i bransjen, med de følger det kan få for fremtidig utbygging, nytenking og innovasjon.

JARETEIGEN mener derfor at eventuelt nytt regelverk på området må knyttes opp mot EU-lovgivningen.

JARETEIGEN mener videre at det er avgjørende for barn, foreldre/foresatte, ansatte, eiere og samfunnet for øvrig at driften av barnehager er effektiv og at de verdier som er i barnehagene ivaretas på en best mulig måte. Dette vil sikre utvikling, mangfoldet, kvaliteten og fortsatt stort tilfredshet med sektoren.

Forslaget om ny § 14a om uttak verdier fra sektoren, vil ha motsatt effekt. Forslaget legger opp til at det vil lønne seg å bruke opp alle midler hvert år. Dette vil være kostnadsdrivende og hindre konkurranse. Dessuten som eier av et bygg og mange ansatte kan uforutsette ting skje som gjør at man trenger å ha en viss egenkapital for å takle utfordringene. På dette punktet må man tenke bedriftsmessig, mens man på utbyttesiden kan legge visse begrensninger.

Skal en sikre at midler til barnehager brukes mest mulig effektivt, må det legges inn kvalitetskrav, man må ha gode rapporteringer på disse og gjøre dette kjent for foreldrene. De som ikke leverer innenfor de kvalitetskrav som stilles må få trekk i sine tilskudd.

Forslag om at kommunen kan kreve tilbake barnehagens verdier ved opphør eller salg vil få dyptgående og negative konsekvenser for hele sektoren. Dette vil ramme alle typer barnehager, fra ideelle stiftelser til kommersielle aktører. Forslaget er etter JARETEIGENS syn meget radikalt og bryter med grunnleggende rettsregler.

Dette vil være konsekvenser av departementets radikale forslag til ny § 14a med forskrift:

- Kvaliteten i sektoren vil bli vanskelig å opprettholde
- Systemet vil være kostnadsdrivende
- Reguleringen vil medføre uheldige tilpasninger
- Konkurransen i bransjen vil bli svekket

I en rammefinansiert sektor vil det være kommunene som økonomisk taper aller mest på at dette skjer, fordi utviklingen må gå ut over både barnehager og andre tilbud fra kommunen.